

Where Is The Teshuvah on Rosh Hashana?!

I. To Teshuvah or Not To Teshuvah

1. מסכת ראש השנה דף יח עמוד א

"דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב" (ישעיהו נה:ו) - אמר רבה בר אבוח: אלו עשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכפורים

2. תפילת מוסף של ר"ה

ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה

3. בית יוסף - אורח חיים סימן תקפד

ונראה לי דשאר בקשות שאומרים באבינו מלכנו אומרים בראש השנה אבל חטאנו לפניך וכן כיוצא בו דבר שיש בו הודאת חטא אין אומרים מהטעם שאין אומרים וידוי בראש השנה

4. כנסת הגדולה - הגהות בית יוסף (שם)

רבים מהמון העם וקצת חכמים בעיניהם למדו מזה שלא להזכיר עון וחטא בראש השנה, ועל פי זה הגיהו בקצת פיוטים של ראש השנה שמוזכר בהם עון וחטא שלא לאמרם. ומורי הרב ז"ל היה מלעיג עליהם, שלא אמר רבינו המחבר ז"ל אלא שאין אומרים וידוי בראש השנה, כמו חטאתי עויתי פשעתי וחטאנו לפניך, ומחול וסלח ומחה, אבל להזכיר עון וחטא שלא כדרך וידוי לא אמר הרב ז"ל, דלא עדיף ראש השנה משבת שאין אומרים וידוי, ולא נאסר להזכיר עון או חטא.

5. שולחן ערוך - אורח חיים סימן תקפד סעיף א

הגה: ונוהגין לומר אבינו מלכנו על הסדר

6. מגן אברהם - אורח חיים סימן תקפד ס"ק ב

כתב הרב בית יוסף בשם כל בו שלא לומר אבינו מלכנו חטאנו לפניך שאין אומרים וידוי בראש השנה וכן כתב הזוהר אבל לומר פסוקים שיש בהן הזכרת חטא אין קפידא כיון שאינו דרך וידוי... ובפ"ה המחזור ראיתי שמפרש "אבינו מלכנו חטאנו לפניך" כלומר אבותינו חטאו שעבדו עבודת אלילים ואנו אין לנו מלך אלא אתה לכן עשה עמנו למען שמך ע"כ ובוה נתיישב מנהגינו שאומרים אותו בר"ה:

7. שולחן ערוך - אורח חיים סימן תקפג סעיף ב

הגה: יש מדקדקים שלא לאכול אגוזים, ש"אגוז" בגימטריא = "חטא"

II. Happy Birthday!

8. מסכת ראש השנה דף טז עמוד א

משנה: בארבעה פרקים העולם נידון... בראש השנה - כל באי עולם עוברין לפניו כבני מרון, שנאמר: היצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם

9. הר"ן על הר"ף - מסכת ראש השנה דף ג עמוד א

ויש לשאול למה אדם נדון בר"ה יותר מבשאר ימים דבשלמא שאר דברים דהיינו תבואה ופירות האילן ומים כל אחד בזמנו נדון כדאמרינן בגמרא דפסח זמן תבואה הוא ועצרת זמן פירות האילן וחג זמן גשמי שנה אבל אדם למה הוא נדון בר"ה יותר מבשאר ימים?

ותירוץ דבר זה למדנו מדגרסינן בפסיקתא [פסקא כ"ג] בשם רבי אליעזר בפסוק דרשו ה' בהמצאו דתניא בעשרים וחמשה באלול נברא העולם ולפי זה הא דתניא בגמרא דרבי אליעזר אומר בתשרי נברא העולם על גמר ברייתו קא

אמרינן דאדם הראשון שבו נגמר העולם נברא ביום ששי דהיינו באחד בתשרי... ומכאן סמך למה אדם נדון בר"ה יותר מבשאר ימים ואף בשמים יש אות שמזל החדש הזה מאזנים כי בו פלס ומאזני משפט לה' ולפי זה הא דאמרינן בפרק ראוהו ב"ד (דף כז א) כמאן מצלינן האידינא זה היום תחלת מעשיך זכרון ליום ראשון כמאן כרבי אליעזר על יצירת אדם קאמרינן

10. תפילת מוסף של ראש השנה

היום הרת עולם, היום יעמיד במשפט כל יצורי עולמים

III. King Me

11. הרב עובדיה מברטנורה - מסכת תמיד פרק ז משנה ז

בששי ה' מלך - שבו נשלמה הבריאה ובו נברא אדם שמכיר מלכותו של יוצרו:

12. תפילת "אדון עולם"

אָדוֹן עוֹלָם אֱשֶׁר מֶלֶךְ - בְּטָרֵם פְּלִיִּצִיר נְבָרָא,
לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כָּל - אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא.

13. מסכת גיטין דף נו עמוד א

כי מטא להתם אמר שלמא עלך מלכא שלמא עלך מלכא א"ל מיחייבת תרי קטלא חדא דלאו מלכא אנא וקא קרית לי מלכא ותו אי מלכא אנא עד האידינא אמאי לא אתית לגבאי!?

14. מסכת ברכות דף יב עמוד ב

ואמר רבה בר חיננא סבא משמיה דרב: כל השנה כולה אדם מתפלל האל הקדוש, מלך אוהב צדקה ומשפט, חוץ מעשרה ימים שבין ראש השנה ויום הכפורים שמתפלל המלך הקדוש והמלך המשפט.

15. משנה ברורה - סימן תקפב ס"ק ב

משום שעכשיו הם ימי דין שהקב"ה יושב ודן כל העולם ומראה מלכותו וממשלתו שהוא בכל משלה:

IV. An Alarming Sound

16. מסכת ראש השנה דף טז עמוד א

ואמרו לפני בראש השנה מלכיות זכרונות ושופרות. מלכיות - כדי שתמליכוני עליכם, זכרונות - כדי שיעלה זכרוניכם לפני לטובה, ובמה - בשופר

17. רמב"ם - הלכות תשובה פרק ג הלכה ז

אע"פ שתקיעת שופר בראש השנה גזירת הכתוב רמז יש בו כלומר עורו ישינים משנתכם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם וחפשו במעשיכם וחזרו בתשובה וזכרו בוראכם, אלו השוכחים את האמת בהבלי הזמן ושוגים כל שנתם בהבל וריק אשר לא יועיל ולא יציל הביטו לנפשותיכם והטיבו דרכיכם ומעלליכם ויעזבו כל אחד מכם דרכו הרעה ומחשבתו אשר לא טובה

18. ויקרא רבה - פרשה כט סימן ו

בחדש זה תחדשו מעשיכם בשופר - בחדש הזה שפרו מעשיכם אמר להן הקב"ה לישראל אם שפרתם מעשיכם הריני נעשה לכם כשופר הזה מה שופר זה מכניס בזו ומוציא בזו כך אני עומד מכסא הדין ויושב על כסא רחמים והופך לכם מדת הדין למדת רחמים אימתי בחדש השביעי.

19. פסיקתא רבתי - פיסקא מ

שכך התקנתי לכם שתהיו תוקעים בשופר בראש השנה כדי שתהיו חרדים מתקיעת השופר להתקין עצמיכם לשובה, אמר הנביא "אם יתקע שופר בעיר והעם לא יחרדו" (עמוס ג:1)

V. It's a Good Sign

20. מסכת הוריות דף יב עמוד א

ת"ר: אין מושחים את המלכים אלא על המעיין, כדי שתמשך מלכותם, שנאמר: ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדי אדוניכם וגו' והורדתם אותו אל גיחון... אמר אביי, השתא דאמרת: סימנא מילתא היא, לעולם יהא רגיל למיחזי בריש שתא קרא ורוביא, כרתי וסילקא ותמרי.

21. Rav Soloveichik - Rosh Hashanah Machzor (pp. 102-103)

The Gemara in *Horayos* (12a) states that kings of Israel were anointed at a spring, as a potent that their reigns should be enduring in the same way that a spring continually brings forth water. Based on this concept, *Abaye* infers that omens in general can be significant and he therefore suggests that on Rosh Hashanah, one should eat specific foods whose designation imply good tidings for the coming year.

The Rav explained that just as on the *Seder* night, there is a mitzvah to demonstrate that one has himself left Egypt, there is a similar imperative on Rosh Hashanah to demonstrate that Hashem is King over the entire world. Just as the environment in which a king is anointed should be symbolic of success and good fortune, on Rosh Hashanah we similarly engage in certain actions which are symbolic of a day on which we are judged by the King of the world.... **On Rosh Hashanah, [there is] a duty to symbolically demonstrate that the day is a day of judgment.**

Takeaways:

1. The main theme of Rosh Hashana is not teshuvah, as we barely even mention it.
2. Instead, the main motif is recognizing Hashem as our King on the birthday of mankind.
3. The shofar is a reminder that coronating Hashem should wake us up to do teshuvah.
4. We use simanim to show preoccupation w/ Yom HaDin, priming us for the following day.